

เทศน์เช้า วันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๖๘

พระอาจารย์สงบ มนัสฺสนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะ วันนี้วันพระ วันพระ วันโกนนะ เราเกิดเป็นมนุษย์ เกิดมาพบ
พระพุทธศาสนา ต้องชมเชยตัวเอง ต้องชมเชยชีวิตนี้ว่ามีคุณค่ามาก มีคุณค่ามาก มีคุณค่ามาก
ตั้งแต่คนที่ไม่มีสติปัญญา แต่ไม่มีคุณค่าเลยถ้ามารมึนครอบงำหัวใจ มันประชดประชันไง มัน
ทุกข์มันยาก มันบีบมันคั้น มันทำร้ายตัวเอง

แต่ถ้าเราเกิดเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา เราศึกษาธรรมะขององค์สมเด็จพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้าใจ จิตที่เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะไม่มีต้นไม่มีปลาย เราเกิดมาเป็นมนุษย์ เกิด
มาพบพระพุทธศาสนาใจ เราศึกษาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เรามีประเพณี
วัฒนธรรม เราเคารพบูชาพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์

ถ้าเป็นชาวพุทธเราๆ เราก็มีหิ้งพระ เข้าทำบุญตักบาตร ทำบุญตักบาตรเพื่อบุญกุศลอัน
นี้ พอเกิดมาเป็นมนุษย์แล้วใจ เพราะศึกษาธรรมะแล้วมันซาบซึ่งหัวใจ มันมีศรัทธามีความเชื่อ
มันมีกำลังใจ มันมีคุณค่าในความเป็นมนุษย์ใจ

นี่มีประเพณีวัฒนธรรม มีหิ้งพระ ทำวัตรสวดมนต์ก่อนนอนไง พุทธะ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน
ใจ พยายามฝึกหัดประพฤติปฏิบัติขึ้นมา หายใจเข้านี่พุท หายใจออกนี่โก ให้จิตใจนี้มีคุณค่า
ขึ้นมา

กราบพระ ไหว้พระไง พระบนหิ้ง พระปูนปั้น พระทองเหลือง พระไม้ พระแต่ละชนิดอยู่ที่
กำลังซื้อของแต่ละบุคคล มีอำนาจวาสนามากน้อยขนาดไหน มีบุญมากน้อยขนาดไหน มี
โอกาสมากน้อยขนาดไหน

เรามีนะ ลูกศิษย์ของเราได้มาโดยที่เขาให้มา ราคา ๘๐ ล้าน ไปช่วยชาวบ้านนี้แหละ
แล้วชาวบ้านเขาให้มาใจ

ไม่ใช่พูดเล่นนะ นี่เรื่องจริง เพราะอะไร เพราะเขียนพระมาให้ ให้ราคา ขอซื้อเลย เขาบอกไม่เอา เขาเอาเก็บไว้ให้ลูกหลาน เพราะเขาก็มีตั้งค์

ได้มาฟรีๆ ได้ฟรีๆ เพราะคุณงามความดีไป ช่วยเหลือประชาชนๆ คนบ้านนอกคอกนา เขามีสิ่งนี้ไว้เคารพบูชา เขาให้มา เขาให้มาด้วยการซาบซึ่งน้ำใจ เขาก็เก็บไว้ไง สุดท้ายแล้วเขียนพระมาให้เลย ๘๐ ล้านสตๆ นี่เรื่องจริง ไม่ใช่กล่าวตู๋

นี่ไง คนที่มีอำนาจวาสนาขึ้นมาเขาได้ของเขาขึ้นมา เราทำคุณงามความดีของเราไป วันพระๆ เรามีอำนาจวาสนาทำบุญทำกุศลของตน แล้วสวดมนต์ไหว้พระเพื่ออะไร เพื่อหัวใจดวงนี้ไง มีอำนาจวาสนาออกประพฤติปฏิบัติ เวลาประพฤติปฏิบัติขึ้นมา พระในใจ พระในใจนี้สำคัญมาก

เวลาคนเราชาวพุทธ สิ่งที่ได้บุญที่สุดคือหล่อพระ อู้ฮู! เวลาหล่อพระ คนล้มหลามเลยเอาบุญเอากุศลไป บุญและบาป มันเป็นอามิส มันเจือไปด้วยวัตถุสิ่งของที่ชักจูงให้มาทำบุญกุศล มันไม่เป็นสัจจะเป็นความจริงปัจจุตัง สันติปฏิริโกในหัวใจของตน

ถ้าเรามีอำนาจวาสนา เราจะฝึกหัดประพฤติปฏิบัติของเราขึ้นมา เราจะสร้างคุณงามความดีในหัวใจของตนขึ้นมา

เวลาทุกคนดวงใจมีจิตวิญญาณ ไม่มีจิตวิญญาณมันเกิดเป็นมนุษย์ไม่ได้ แต่เวลาเขาเกิดเป็นเทวดา เป็นอินทร์ เป็นพรหม เขาไม่มีร่างกาย เขาเกิดได้ เขาเกิดได้เพราะบุญกุศลของเขาไป บุญกุศลเขาทำความดีเกิดเป็นเทวดา เป็นอินทร์ เป็นพรหม เป็นทิพย์สมบัติทั้งนั้นนะ ไม่มีธาตุ ๔ ไม่มีร่างกายนี้ ร่างกายนี้เป็นมนุษย์เพราะมันมีกายกับใจๆ เพราะกายมันเป็นภพกลาง

สิ่งที่ภพกลาง ร่างกายเจ็บไข้ได้ป่วย ร่างกายรูปสมบัติ คุณสมบัติไป รูปสมบัติ ทำคุณงามความดีมา รูปสวย นี่คุณสมบัติไป เวลาบุญกุศลถ้ามีสติปัญญา จะอัปลักษณ์ขนาดไหน แต่ฉันมีปัญญา ฉันชนะกิเลสในใจของตน

สิ่งที่รูปลักษณ์เดียวมันก็แปรสภาพไปตามแต่ชราคร่ำคร่าไป แต่บุญและบาปในใจของตน ฝึกหัดประพฤติปฏิบัติขึ้นมา ถ้ามันเป็นจริงเป็นจังขึ้นมา ถ้ามันสร้างเนื้อสร้างตัวขึ้นมาได้ เห็นไหม เขาหล่อพระ หล่อพระไป

ไฉนนี่หล่อพระ พระก่อเจดีย์ทราย เวลาคลื่นมาไปเกลี้ยงเลย ล้มลุกคลุกคลาน หล่อตัวเองก็ไม่ได้ เป็นพระขึ้นมาในใจก็ไม่มี มันมีแต่จินตนาการ มันมีแต่เรื่องสิ่งทีผลของวิภูฏะไฉ

การเกิดเป็นมนุษย์มีกายกับใจๆ ไฉ มันมีความรู้สึกนึกคิดนี้ ความรู้สึกนึกคิดธรรมชาติ เทวดาเวลาเขาสื่อสารกัน ทิพย์สมบัติของเขา ความเป็นทิพย์ของเขา เราสื่อสารกันด้วยอะไร เวลาสื่อสารขึ้นมาด้วยภาษา ด้วยสมมุติ ด้วยสมมุติบัญญัตินี้ไฉ แล้วภาษาสมมุติก็ร้อยแปดพันเก้า แล้วเวลาจิตของเราขึ้นมามันกะล่อนมันปลิ้นมันปล้อนในหัวใจของตนอีกมากมายมหาศาล

เราพยายามจะสร้างพระในใจของเราขึ้นมาไฉ มันเป็นพระทรายอยู่ชายทะเลอย่างนี้ เวลาคลื่นพัดมาหายไปหมดเลย กลับไปเป็นผืนทรายเหมือนเดิม ก่อร่างสร้างตัวขึ้นมาไม่ได้

นี่ไฉ หล่อพระๆ หล่อพระในประเพณีวัฒนธรรม ไปหล่อพระโรงหล่อพระ โอ๊ย! คนนี้มากมาย เวลาจัดหล่อพระ โอ๊ย! คนเต็มวัดเลย มันได้บุญๆ แต่ก็ยังโง่เหมือนเดิม ยังไม่เข้าใจชีวิตเหมือนเดิมไฉ

แต่ถ้ามีศรัทธาความเชื่อในพระพุทธศาสนานะ เราฝึกหัดปฏิบัติไฉ วัตรปฏิบัติ วัตรปฏิบัติไฉ สิ่งสำคัญคือข้อวัตรปฏิบัติขึ้นมา นั้น เครื่องอยู่ของใจๆ ใจก่อก่อร่างสร้างตัวขึ้นมาได้หรือไม่

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเทศนาว่าการหลานพระสารีบุตรที่เขาศิษย์ภิกษุไฉ

ถ้าเธอไม่พอใจอารมณ์ต่างๆ เธอไม่พอใจใครเลย เธอตีโพยตีพาย เธอต้องไม่พอใจอารมณ์ที่เธอตีโพยตีพาย อารมณ์ที่เธอไปตีเตียนคนอื่นด้วย เพราะอารมณ์นั้นก็เป็นวัตถุอันหนึ่ง

ถ้ามันเป็นจริงเป็นจังขึ้นมา ถ้าเขาก่อร่างสร้างตัวขึ้นมาได้ พระกรรมฐานๆ พระปฏิบัติขึ้นมา สิ่งที่สำคัญที่สุด การวัดใจของตนขึ้นมา

ฝึกหัดปฏิบัติขึ้นมา ถ้ามันเป็นจริงเป็นจังขึ้นมา มันเป็นแค่หล่อพระทราย แล้วตั้งตัวได้ใหม่

หลวงปู่เจี๊ยะนะ ครูบาอาจารย์ ชำนาญในวิธีๆ เพราะหลวงปู่เจี๊ยะ หลวงปู่มั่นเคียวมาก กับมือ ชำนาญในวิธีๆ ชำนาญในเหตุการณ์ประพาศปฏิบัตินั้น อย่าประมาท อย่าเดินเล่อ อย่าปล่อยปละละเลย ทำสิ่งใดตั้งสติไว้ตลอดเวลา

ในปฏิปทาอุดงกรรมฐานๆ ไร พุทธโศกวินาที่ พุทธโศกตลอดเวลา พุทธโศกๆ เพื่อพระทราายนั่นให้มันเข้มแข็งขึ้น ให้มันมีคุณค่ามากขึ้น

แล้วถ้ามันเป็นขึ้นไปได้ เวลาทราวยที่เข้าไปหล่อแก้ว เวลาไปโดนหลอมด้วยไฟ เป่าออกมาเป็นแก้วเลยนะ เป็นพระแก้ว มันมหัศจรรย์ มหัศจรรย์ถ้ามันเป็นจริงเป็นจิ่งขึ้นมาในหัวใจของตน ถ้ามันเป็นจริงเป็นจิ่งขึ้นมา แล้วมันเป็นจริงเป็นจิ่งขึ้นมา มันก็อยู่ที่พฤติกรรมนี้ไง อยู่ที่ข้อวัตรปฏิบัตินี้ไง

กองทัพธรรมๆ หลวงปู่มั่นท่านสร้างสมขึ้นมามากมายขนาดไหน ท่านสร้างธรรมทายาทขึ้นมาด้วยวัตรปฏิบัติ ด้วยวิปัสสนา ด้วยสมถกรรมฐาน วิปัสสนากรรมฐาน ด้วยการกระทำที่เป็นจริงเป็นจิ่งขึ้นมาในหัวใจของตน

มันมีเรื่องอะไรข้างนอกที่เข้ามาวุ่นวาย มันมีเรื่องอะไรข้างนอกที่เข้ามาเกาะเกาะวอแว มันมีเรื่องอะไร

หน้าที่ของพระๆ วันพระๆ ถ้าพระจริงๆ พระจริงๆ เขามีศีลมีธรรมของเขา แต่มีศีลมีธรรมก็ไม่ออกเขาจะไม่ฉอดเขาแล้ว ออกเขาฉอดเขาแล้วมันประกาศตัวเองว่าไร้รากฐาน

หล่อพระ หล่อพระต้องมีแบบนะ ต้องมีช่าง ช่างปั้น ต้องปั้นขึ้นมาแล้วปั้นแบบนะ หาวัสดุมาหล่ออีกต่างหาก

ได้บุญได้กุศล มันสัญลักษณ์ ไม่เถียงว่าไม่ได้บุญ ไม่เถียง นี่ไง เวลาเราไปวัดไปวา พระพุทธรูป พระธรรม พระสงฆ์ แล้วองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ารูปร่างเป็นอย่างไร แล้วองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแต่ละยุคแต่ละสมัยไ้

ดูศิลปะวัฒนธรรมแต่ละยุคศิลปะ เชียงแสน ๑ เชียงแสน ๒ เชียงแสน ๓ สุโขทัย อุทอง ใ้โฮ! นี่สัญลักษณ์ไ้ เราก็เห็นว่ามันเป็นบุญกุศลสืบต่อพระพุทธศาสนามาให้เราเห็นร่องเห็นรอยของพระพุทธศาสนา เราก็เห็นบุญเห็นกุศลนะ นี่บุญกุศลทั้งนั้น

มันก็มีอยู่มากมาย ยิ่งปัจจุบันนี้ยิ่ง โอ้โฮ! ของทำเทียนเทียนแบบสวยมาก มหัทศวรรย์กว่าด้วย แต่ไม่มีคุณค่าทางอายุใจ มันไม่มีคุณค่าในตัวของมันใจ เพราะอะไร เพราะมันหล่อเทียนแบบไป

แต่ถ้าเป็นจริงเป็นจังล่ะ

ชีวิตนี้มีการพลัดพรากเป็นที่สุด เราจะต้องสิ้นชีวิตไปโดยแน่นอน แล้วมีสิ่งใดมีคุณค่า

เวลาเราเกิดมา เห็นไหม ธรรมชาติขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแน่ สิ่งที่เราเห็นกันไม่เคยเกิดเป็นญาติเป็นพี่เป็นน้องกันชาติใดชาติหนึ่งไม่มี พระพุทธเจ้าบอกไว้เอง สิ่งมีชีวิตที่เราเห็นหน้ากัน ที่เราจะไม่เกิดภพใดชาติใดเป็นพี่เป็นน้องกันเลยไม่มี

ฉะนั้น ไม่ต้องให้พระมาหลอก

“อดีตชาติเราเคยเป็นคู่ครองกันนะ”

มันโดยธรรมชาติของมันอยู่แล้ว โดยคุณงามความดี ถ้ามันสร้างสมมามันเป็นคุณงามความดีมาร่วมกัน โดยบาปโดยอกุศล เราเกิดมาเป็นคู่แค้นกัน เกิดมาเป็นคู่ทำลายกัน เวลาเห็นมันเป็นประโยชน์กับใคร

ฉะนั้น องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนใจ เราย่อมระงับด้วยการไม่จองเวร

สาธุ เป็นสุขๆ เกิด เป็นสุขๆ เกิด อย่าได้มีเวรมีกรรมซึ่งกันและกันเลย ทำคุณงามความดีของเรา ถ้ามันเป็นบาปเป็นกรรมของเขามันก็กรรมของสัตว์ใจ เขาจะตกจะถางมันก็กรรมของสัตว์ เรื่องของสัตว์ ทำดีทำชั่วมันเป็นเวรกรรม กุสลา ธมฺมา อกุสลา ธมฺมาไป ถ้าเราเท่าทัน จะหล่อพระไป ถ้าเท่าทันจิตใจของตน จากที่เป็นพระทราญหลอมให้เป็นแก้วเป็นแหวนขึ้นมา ให้มันเป็นประโยชน์ขึ้นมา

นี่พูดถึงข้อเท็จจริงนะ เป็นข้อเท็จจริงเพราะอะไร

ครูบาอาจารย์ที่ท่านปฏิบัติท่านมีเหตุมีผล มีที่มาที่ไป สมมติเป็นอย่างไร ยกขึ้นสู่วิปัสสนา วิปัสสนาด้วยอะไร แล้วมันเป็นเช่นใด มันถึงจะเป็นข้อเท็จจริงไป ถ้ามันเป็นข้อเท็จจริงนี่ไง มันมีเหตุมีผล อริยสัจ ทุกข์ เหตุให้เกิดทุกข์ ทุกข์ดับ วิธีการดับทุกข์

อะไรเป็นทุกข์ ไม่มี ไข้ที่ปนกันปากเปียกปากแฉะนั่นชี้เข้าทั้งนั้น ชี้เข้าให้ทุกข์มันเหยียบย่ำทำลาย แล้วทุกข์มันก็ไปแล้ว นี่เป็นทุกข์ที่อารมณ์ความรู้สึก แล้วตัวทุกข์ละ ใครเคยรู้ ใครเคยเห็น

ถ้าเห็นทุกข์ สะดุ้งเลยละ

ทุกข์ควรกำหนด สมุทัยควรละ ละอะไร ละที่ไหน ละอย่างไร แล้วทำไมถึงละ ทำไมถึงไม่ละ แล้วถ้ามันละ มันละเพราะอะไร

ขณะนิโรธ นิโรธดับทุกข์

ทำไมมันถึงดับละ ไฟนะ ไฟทั้งกองมันดับได้อย่างไรละ

อ้าว! มันหมดเชื้อมันก็ดับไปไง ก็ไปเกิดใหม่ต่อไง หมดเชื้อก็ดับไป เพราะกิเลสเป็นนามธรรมไง

แล้วชักฟืนออกจากไฟละ

ชักฟืนออกจากไฟ ไฟก็เบาลงไง แล้วกิเลสมันเป็นอย่างไรรละ

ถ้างานชอบ เพียรชอบ ระวังชอบไง ถ้าความชอบธรรมๆ

วันพระ ทางประเพณีวัฒนธรรมเขาหล่อพระกันนะ หล่อด้วยวัตถุ

หลวงตาพระมหาบัวท่านบอกเลย นั่นใครเอาวัตถุมาตั้งไว้ นั่น ให้เอาออกไป

เขาหล่อพระมาอย่างดีเลยมาถวาย แต่ไม่กล้าเข้าไปหาท่าน ถ้าเอามาแล้ว นี่ไง พระนะ พระพุทธรูป แต่ข้อวัตรปฏิบัติละ สิ่งที่เป็นสัจจะละ บอกว่าห้ามก็คือห้ามไง ในวัดก็มีองค์เดียวก็พอแล้ว จะมีสององค์ สามองค์ สี่องค์เข้าไปทำไม แล้วมีไว้เพื่ออะไร

ก็เพื่อไว้ขอเซาะไง สร้างพระมาทำบุญไง ผู้รับต้องมีเมตตา เมตตาแล้วพระก็ตายหมดไง พระก็แบกรับภาระไว้คอยเซ็ดคอยถู เพราะอะไร เพราะพระก็เคารพธรรม พระก็เคารพพระพุทธรูเจ้า

นี่ไง ภิกษุห้ามจับเงินและทอง พระองค์นั้นหล่อด้วยทองคำ พระต้องสมมุติพระองค์ใด
องค์หนึ่งเป็นผู้ขัดเช็ดถู พระองค์นั้นไม่เป็นอาบัติ จับต้ององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ตัวแทนองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ไม่ได้จับเงินและทอง

แต่เราไม่ได้สมมุติ ไม่ได้ตั้งให้พระสงฆ์เป็นคนที่ขัดคนถู ไปจับทอง ภิกษุจับต้องเงินและ
ทองเป็นอาบดินิสสัคคีย์ปาจิตติย นี่เป็นอาบัติไปทั้งนั้นนะ

แต่ด้วยความเคารพ ถ้าพระองค์นั้นหล่อด้วยทองคำ พระจะสมมุติ สมมุติคือตั้งองค์นั้น
ให้เป็น

เว้นไว้แต่สมมุติ เวลาอาบัติๆ ในวินัยมุขเล่มหนึ่ง เล่มสอง เล่มสาม เป็นอาบัติๆ แล้วเว้น
ไว้ไม่เป็นอาบัติเพราะว่าสมมุติ เว้นไว้แต่สมมุติ สมมุติให้พระองค์นั้นมีหน้าที่เช็ดถูทำความสะอาด
สะอาด คุ่มครองดูแลรักษาพระทองคำองค์นั้น นี่ไง นี่ธรรมวินัย ทำไมจะไม่เคารพ

มันก็เคารพเหมือนกัน แต่นั่นเป็นพระทองคำ แล้วเขาก็หล่อเสร็จแล้ว แล้วเขาก็กลับบ้าน
ไปแล้ว บุญก็เป็นของเขาไปแล้ว ใ้พระก็แบกกันอยู่นั่นนะ แต่ก็ตั้งเป็นภาระไว้เป็นที่รักษาดูแล

แต่จะสร้างพระขึ้นมาละ จะหล่อพระขึ้นมาละ จะหล่อพระทราย เป็นพระสวายนะ ลมพัด
มาก็ไปแล้ว น้ำพัดมาก็ละลายไปหมด แล้วเหลืออะไรไว้ นี่ไง เหลืออะไรในหัวใจบ้าง

สิ่งที่เป็นจริงเป็นจังขึ้นมาละ ถ้าประพฤติปฏิบัติขึ้นมามันต้องมีเหตุมีผลของมัน ถ้ามีเหตุ
มีผลของมัน พระปฏิบัติๆ ใจ แล้วพระปฏิบัติเห็นผลประโยชน์แล้ว ข้อวัตรปฏิบัติมันจะมีคุณค่า
มาก ถ้ามีคุณค่ามากเพราะอะไร เพราะมันแบบหล่อ หล่อหัวใจขึ้นมาไง

เพราะหลวงปู่มัน “ข้อวัตรปฏิบัติเป็นเครื่องอยู่ของใจ”

คำว่า “เครื่องอยู่ของใจ” ใจนี้เป็นนามธรรม แล้วมันไปอยู่ไหนละ แล้วมันจะเริ่มต้น
อย่างไรละ

ก็ตั้งสติสิ อยู่ตรงนั้น อยู่ตรงนั้นนะ ย้ำคิดย้ำทำให้มันเป็นสัจจะเป็นความจริงขึ้นมาไง นี่
เป็นปัญญาอบรมสมาธิไง

ถ้าเป็นวันพระๆ ในทางประเพณีวัฒนธรรมเขาก็หล่อเป็นเครื่องหมายในการเคารพบูชา ใช้เราจะเคารพตัวเอง ใช้เราจะมีสติปัญญา แล้วมันว่างเปล่าโล่งโถง แล้วเราจะเคารพอะไรล่ะ แล้วอะไรมันจะเป็นจริงเป็นจังวะ แล้วอะไรจะเป็นขึ้นเป็นอัน นี่พระที่ล้มเหลว

ลูกศิษย์หลวงปู่มั่นที่ประพฤติปฏิบัติไม่ได้ก็อาศัยประเพณีวัฒนธรรมตื่นไปกับกระแสสังคม เอาวิธีการประพฤติปฏิบัติ เอาประเพณีวัฒนธรรมนั้นเป็นสิ่งเครื่องอยู่ แล้วก็เอาชนะคะฉันทะกันอยู่อย่างนั้น แล้วมันจะเจริญไปไหน ในเมื่อนักกีฬาไม่เคยซ้อม ไม่เคยทำอะไร มันจะไปแข่งขันอะไรกับใคร

ข้อวัตรปฏิบัติมันเป็นการฝึกหัวใจ การฝึกซ้อม ฝึกหัวใจให้มันมีจุดยืนของมัน

แล้วประเพณีวัฒนธรรมของสังคมก็โอเค เห็นไหม วัดบ้าน วัดปฏิบัติ วัดที่เขาเห็นเชิดชูบูชาอย่างนั้นก็แล้วแต่เขา การก่อสร้างมันก็ควรสร้างในที่สมควรที่จะสร้าง สร้างขึ้นมาให้เป็นประเพณีวัฒนธรรม เป็นการจรรโลงพระพุทธศาสนาในระดับหนึ่ง

แต่ถ้าจะเอาจริงเอาจังขึ้นมา หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านทุ่มเททั้งชีวิต ท่านเอาชีวิตท่านแลกกรรมมาทั้งนั้น ครูบาอาจารย์ของเราแต่ละองค์ที่ประพฤติปฏิบัติเอาชีวิตนี้แลกกรรมมากรรมะอยู่ปากตาย ตายเลย

อะไรตาย

ไม่เสียตายชีวิต เอาชีวิตแลกคุณธรรมนั้นมา เอาชีวิตนี้สละมา กรรมะอยู่ปากตาย

ไอ้พวกเรานะ จะเป็นจะตาย โรงพยาบาลเปิดหรือยัง หมอๆ พระใกล้ตายแล้วนะ หมอไม่สงสารพระบ้างเลยหรือ

มีหมอหรือไม่มีหมอ ถึงมือหมอจะตายก็ตายคามือหมอ คนมันจะตาย อยู่ที่ไหนมันก็ตาย คนไม่ตาย ไม่ถึงเวลาตาย ให้อยู่ในวิภวติอย่างใดก็ไม่เคยเห็นมันตาย เว้นไว้แต่กิเลสเอ็งไม่เอา กิเลสเอ็งชี้แพ้ แพ้กิเลสตัวเองทั้งสิ้น

ครูบาอาจารย์ที่เป็นธรรมท่านมีสัจจะความจริง กรรมะอยู่ปากตาย อะไรตาย อ้าว! มึงตายไปเลย กูอยู่นี้แหละ มึงตายให้มึงตายไป กิเลสตายหมด

หลวงตาท่านพูดเอง จะตายๆ กิเลสตาย เรายังอยู่ กิเลสตาย ยถา ภูตัง เกิดญาณทัส
สนะ กิเลสตื่นตายอยู่ต่อหน้า ปัจจุบันตั้ง สันติภูมิจิโก

วันพระ วันพระให้เป็นมงคลชีวิต ให้เราทำคุณงามความดีของเราเพื่อหัวใจดวงนี้ เพื่อ
พุทธะของเรา เพื่อความประเสริฐในชีวิตของตน เอวัง